

Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters NADO Vlaanderen

Zaak: [Sporter]
nummer:

Beticht van: het plegen van een dopingpraktijk naar aanleiding van een wedstrijd bodybuilding te op 2015, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3, 1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (Antidopingdecreet van 25 mei 2012), door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder cannabis.

Inzake: [Sporter]
geboren:
wonend: Nederland.

De disciplinaire commissie nam kennis van:

- het analysecertificaat van 2015 van het erkende dopingcontrolelaboratorium in Zwijnaarde waaruit blijkt dat in het urinestaal cannabis werd aangetroffen;
- het aangetekend schrijven van 27 januari 2016 waarmee de sporter werd uitgenodigd om aanwezig te zijn op de openbare zitting van 23 februari 2016;
- de overige (procedure)stukken van het dossier.

2. De sporter was niet aanwezig op de zitting van 23 februari 2016 en werd niet vertegenwoordigd door een advocaat of een arts.

3. Op de zitting van 23 februari 2016 hoorde de disciplinaire commissie in het Nederlands:

- Didier Cornelis, als vertegenwoordiger van de NADO Vlaanderen, op zijn verzoek.

4. Op 2015 vond te naar aanleiding van een wedstrijd bodybuilding een dopingcontrole plaats; het betrof dus een controle binnen wedstrijdverband.

De sporter, die breedtesporter is (art. 2, 13° Antidopingdecreet van 25 mei 2012), werd rechtsgeldig opgeroepen voor de dopingcontrole. Over de rechtsgeldigheid van de oproeping lijkt geen betwisting te bestaan.

Het beproevingsverslag toont aan dat het urinemonster van de sporter cannabis bevatte, in een concentratie van 559 ng/ml. Het analyseresultaat wordt door de sporter klaarblijkelijk niet betwist: zij vroeg geen tegenanalyse.

5. Er is sprake van een afwijkend analyseresultaat (adverse analytical finding, AAF) in het urinemonster van de sporter, namelijk een rapport van een WADA-geaccrediteerd of door het WADA goedgekeurd controlelaboratorium dat in een monster de aanwezigheid is gevonden van een verboden stof of van de metabolieten of markers ervan (art. 2, 2° Antidopingdecreet van 25 mei 2012).

Cannabis komt voor op de verboden lijst 2015 (Ministerieel besluit van 26 november 2015 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, *B.S.*, 12 december 2014), nl. onder de cannabinoïden (artikel 1, § 4). Het is een specifiek middel dat verboden is binnen wedstrijdverband.

6. De inbreuk is het feit dat het verboden middel of de verboden middelen in het lichaam van de sporter aanwezig waren: dat is wat de sporter wordt ten laste gelegd. Dit wordt voldoende aangetoond door het analyseresultaat. De sporter is verantwoordelijk voor de middelen die in zijn lichaam aanwezig zijn; hierdoor is er geenszins omkering van de bewijslast. De sporter kan aantonen aan de inbreuk geen schuld te hebben of slechts een niet-significante schuld, wat de sporter *in casu* niet doet.

In het kader van de antidopingreglementering is schuld: elk plichtsverzuim of elk gebrek aan zorgvuldigheid die in een bepaalde situatie vereist is (art. 2, 52° Antidopingdecreet van 25 mei 2012). Factoren die bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider in aanmerking moeten worden genomen, zijn bijvoorbeeld de ervaring van de sporter of begeleider, of de sporter of begeleider minderjarig is, speciale overwegingen zoals een handicap, het risico dat de sporter had moeten zien en de zorgvuldigheid en voorzichtigheid die de sporter aan de dag heeft gelegd met betrekking tot wat het gepercipieerde risico had moeten zijn. Bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider moeten de in overweging genomen omstandigheden specifiek en relevant zijn voor de verklaring van het feit dat de sporter of begeleider is afgeweken van het verwachte standaardgedrag.

Het te last gelegde is bewezen en is de sporter toerekenbaar en verwijtbaar.

6. Gelet op het bewijs van het feit te last gelegd aan de sporter en zoals hiervoor omschreven, dient de sporter een sanctie te worden opgelegd zoals voorzien door het Antidopingdecreet van 25 mei 2012,

Artikel 42, § 1, Antidopingdecreet van 25 mei 2012 bepaalt bij een eerste overtreding de uitsluiting van de sporter als volgt: 1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°:

a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was (tenzij paragraaf 6 van toepassing is, wat *in casu* niet het geval is);

b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was (tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is, wat hier ook niet het geval is).

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.

In het kader van de dopingreglementering is een dopingpraktijk opzettelijk in het volgende geval: de sporter of begeleider heeft handelingen gesteld waarvan hij of zij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat er een aanzienlijk risico was dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd (art. 2, 46° Antidopingdecreet van 25 mei 2012).

Het opzettelijk karakter van de dopingpraktijk is *in casu* niet aangetoond, wat de vertegenwoordiger van NADO Vlaanderen op de zitting erkende: hij vroeg een uitsluiting van twee jaar.

Een uitsluiting voor twee jaar is voor deze niet-opzettelijke dopinginbreuk de standaardsanctie of basissanctie.

Deze sanctie is in verhouding met de ernst van de inbreuk en de schuldgraad van de sporter. Deze uitsluiting slaat niet op de individuele sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter.

Om de sporter te wijzen op het belang van de geest van de sport en een gezonde, medisch verantwoorde, sportbeoefening, legt de commissie de sporter bijkomend de hierna bepaalde administratieve geldboete op.

**Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters
Na beraad, en bij verstek**

verklaart de sporter **uitgesloten** voor een periode van **twee jaar** voor de hiervoor bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van **1.000 euro**;

zegt dat deze uitsluiting **aanvangt op 8 maart 2016 en loopt tot en met 7 maart 2018**,

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van € 500, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan.

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire commissie voor niet-elitesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

B. Meganck,
voorzitter

J. Ghoo
genesheer-lid

J. Van den Berghe,
lid

en op de openbare zitting van 8 maart 2016 uitgesproken door de voorzitter B. Meganck, met bijstand van mevrouw Heidi Colsoul, secretaris

B. Meganck, voorzitter

H. Colsoul